

Winterkind

Tekst & Muziek : Myra Dubois

[Verst 1]

Dikke wolken hangen laag boven 't land,
die ochtend, dat Sint-Nicolaas naar Myra reed.
Zijn laatste pakketje geleverd in een mand.
Een mollige baby, slaakt een kreet.
Donkere wolken losten op in bevroren tranen,
Van witte sneeuw die alles bedekt.
Voor het nieuwe zich een weg kan banen,
En het eerste lied zich aan stilte onttrekt.

[Vers 2]

Vanuit een ritueel elk einde van het jaar,
ontsteken we het oude vuur.
Vlammen fluisteren zacht en klaar,
van wat we wensen voor het eerste uur.
Bij donkere dagen en langste nachten van het jaar,
hangen we lichtjes in de bomen,
Bezweren we winterkou,
En temmen het donker met onze dromen,
bij de sterrenhemel van paarsblauw.

[Refrein]

Als het oud verhaal van een winterkind,
dat zacht lentelicht en de warme zomers mint.
Over dromen die je meedraagt in stilte, voor het licht ontwaakt.
Als een kleine beweging, die bevroren begint,
Ontluikt wijsheid, na wat je eerder hebt doorgemaakt.

[Couplet 3]

De wereld toont jou zijn begoocheling.
Toch groeit onder dorre aarde, een jonge kiem van loutering.
Een vonk die vraagt om licht te dragen.
Waar aarde rust en mensen zwijgen,
doet straks het zachte lentelicht de oude pijn vervagen.
Geloof begint, waar we beperking ontstijgen
En het on gezegde, klanken en nieuwe woorden krijgen.

[Refrein 2X]

